

ligestillet med simpel personlig Gæld. For saa vidt angaar Konkurs- og Dødsboer, vil Statens ovennævnte Krav, uanset at Proklama maatte være udløbet, være at tage i Betragtning, saalænge endelig Udlodning ikke har fundet Sted. Konfiskationskravet kan derhos, uanset at Boet er behandlet som Gældsfragaalesbo, gøres gældende over for domfældtes Arvinger i det Omfang, i hvilket de har modtaget Udlodninger af Boet.

Stk. 2. Forpligtelser, der opstaar ved en i Henhold til § 6 i Lov Nr. 406 af 28. August 1945 etableret Forvaltning, derunder Salæret til Administrator, vil i Tilfælde af Konkurs være at fyldestgøre som Massekrav.

§ 10.

Stk. 1. Hvor der efter Udgangen af det til Grund for Skatteansættelsen for Skatteaaret 1946—47 liggende Regnskabsaar er sket eller maa antages at ville ske Konfiskation i Medfør af Straffelovstillæggene af 1. Juni 1945 og 28. August 1945 i Anledning af erhvervs-mæssigt Samarbejde med den tyske Besættelsesmagt, skal Indkomst- og Formueskat til Stat, Kommune og den fælleskommunale Udligningsfond samt kirkelige Afgifter paalignes og opkræves paa Grundlag af den fulde Indkomst og Formue uden Hensyn til Konfiskationen. I disse Tilfælde skal vedkommende Kommune paa Begæring af Politiet hensætte samtlige de for nævnte Skatteaar opkrævede og indbetalte Skattebeløb paa en særlig Konto hos Kommunen, hvor de henstaar indtil Sagens Afslutning.

Stk. 2. Hvis Straffesagen afsluttes med fældende Dom, hvorved der sker Konfiskation af Indtægt hidrørende fra det til Grund for Ansættelsen for Skatteaaret 1946—47 liggende Regnskabsaar, anvendes de for dette Aar betalte Skattebeløb i det Omfang, hvori de hidrører fra den ved Dommen konfiskerede ulovlige Indtægt, med Fradrag af det Kommunen tilkommende Vederlag for Opkrævning af Statsskat, fælleskommunal Skat og kirkelige Afgifter til Afskrivning paa det samlede Konfiskationsbeløb. De den konfiskerede Indtægt i øvrigt paalignede, endnu ikke betalte Skattebeløb skal uanset Forfaldstiden straks opkræves og med Fradrag af Opkrævningsvederlag som ovenfor nævnt anvendes til Afskrivning paa Konfiskationsbeløbet. De sidstnævnte Skattebeløb dækkes forlods i Tilfælde af Konkurs efter de om Skattekrav gældende Regler. Den Del af Konfiskationsbeløbet, som ikke herigennem dækkes, kan anmeldes i Boet som simpelt Kreditorkrav, jfr. § 9, Stk. 1.

Stk. 3. Beløb, der i Henhold til Stk. 1—2 er opkrævet som Skat, men afskrevet paa Konfiskationskravet, kan ikke ved senere Indkomstansættelser fradrages som erlagt Skat.

Stk. 4. Ved Udfindelsen efter Stk. 2 af den Del af Skattebeløbet, der svarer til den ulovlige Indtægt, beregnes denne Del som Forskellen mellem Skatten af den samlede Indtægt og Skatten af den lovlige Indtægt.

Stk. 5. Saafremt det under en Sag om Efterbetaling af for lidt erlagt Skat af Indtægt hidrørende fra tidligere Regnskabsaar oplyses, at der er rejst eller kan ventes at blive rejst Straffesag, hvorunder der kan blive Spørgsmaal om Konfiskation af saadan Indtægt, skal Afgørelsen i Efterbetalingssagen stilles i Bero, indtil Straffesagen er afsluttet. Afsluttes Straffesagen med fældende Dom, hvorved der sker Konfiskation af saadan Indtægt, kan der ikke paalægges Efterbetaling af Skat og Skattebøder af den konfiskerede Indtægt, hvorimod der, hvis domfældte i paagældende Regnskabsaar ud over den konfiskerede ulovlige Indtægt tillige har haft lovlige Indtægt, der har været unddraget Beskatning, kan paalægges Efterbetaling og Skattebøde af denne Indtægt paa sædvanlig Maade. Ved Afgørelsen af, hvilken Del af Indtægten der har været unddraget Beskatning, anses det, saafremt andet ikke fremgaar af de foreliggende Oplysninger eller paa anden Maade godtgøres, i første Række at være de ulovligt indvundne Indtægter, der har været unddraget Beskatning.